

Evangelikus Egyházi Óvoda – Soltvadkert

Március közepén zárt be idehaza az óvodák sora. Ennek ellenére nem szakadt meg a kapcsolat a családok és az intézmény között.

Az első bejelentést követően ügyeletet hirdettünk meg az óvodában, ezzel is lehetőséget adva azoknak a családoknak, akik nem tudták megoldani gyermekeik elhelyezését a karantén idejére. Kevesen jelezték, hogy élnek a lehetőséggel, így néhány nap után bezártunk.

Minden óvodai csoportunknak van viber elérhetősége, így a szülők tájékoztatása többnyire ezen a felületen keresztül történt. Továbbá, használtuk az óvodai Facebook oldalt, a honlapot és az e-mail rendszert is a hírek közzétételére. Természetesen kerültük a személyes találkozást, sokan telefonon érdeklődtek.

Feladatokat adtunk a " növendékeknek"...

Projekt hetekben gondolkodva, minden csoportvezető óvónő hétről – hétre elkészítette a heti ütemtervét.

„Zöld Óvodaként” a Víz világnapjára és a Föld napjára különösen is odafigyelve kiváló alkalom volt arra, hogy a környezetvédelemmel is foglalkozzunk.

Az óvodapedagógusok minden témakörhöz verseket, dalanyagot, mesét csatoltak, de matematikai tartalmakat is adtak, számlálási képességeket fejlesztő feladatokat, feladatlapokat, színezőket is szerkesztettek, barkács alkotó munkákat leírásokkal mellékeltek hozzá. Mindezeket képekkel illusztrálva és linkeket hozzáfűzve, e-mailban, viberen, messengeren.

Mozgás fejlesztő gyakorlatokat is írtak elő, de a játékos német nyelv tanulásra is küldtek hanganyagot a gyermekeknek. Többször küldtünk már meséket és énekeket az óvó nénik hangjával, melyek különösen nagy élményként hatottak óvodásainkra – a szülők elmondása alapján.

Csak így lehetett követni a " tananyagot", amelyet az adott évben el kellett végeznünk.

A nagycsoportos óvó nénik iskola előkészítő – iskolára való alkalmassá tételhez – feladatokat küldtek ki a szülőkön keresztül a gyermekeknek. Azért azt tudjuk, hogy más az óvodában elsajátítani ezeket az ismereteket, és más a szülővel való játékos tanulás otthon. A szülő nem pedagógus..de mindenképpen elmondhatjuk, hogy a karantén ideje alatt munkatársak voltak az édesanyák és édesapák a nevelésben, az oktató munkában.

És ez most fontosabb volt, mint valaha, korábban.

Vannak visszajelzéseink is: a Magyarországi Evangélikus Egyház Oktatási Osztályának munkatársai digitális kérdőívet dolgoztak ki a szülők részére, mely visszajelzés is volt egyben az óvónők munkájáról.

Nos, az a visszacsatolás érkezett hozzánk, hogy az egyik legtöbb kérdőívet kitöltött óvoda lettünk...Levonható számunkra, hogy az óvodás szüleink kellő érdeklődéssel figyelték munkánkat és nem volt közömbös számukra a gyermekeikkel való foglalkozás – törődés, az óvodai alkotómunka komolysága.

Azért nehézségek is merültek fel az elmúlt hónapok során, amelyeket sikerült megoldani.

Sajnos nem mindenkinek állt rendelkezésére az otthonában digitális eszköz, amivel le tudta volna tölteni és ki tudta volna nyomtatni a feladatokat. Egymásnak segítettek a családok, de volt rá példa, hogy mi is közreműködtünk a nyomtatásban.

Az „óvodanyitogatót” is csak virtuálisan tarthattuk meg, és az óvodai beiratkozást is e-mailban és telefonon oldottuk meg.

Hallottuk, hogy a gyerekek nagyon visszajönnének már...

Sok írásos és élő szóbeli videó üzenet érkezett hozzánk, melyben a gyermekek elmondták, mennyire hiányoznak nekik az óvó nénik, dajka nénik és természetesen a kis pajtásaik. Rendszeresen küldtek videó felvételeket arról is, hogyan alkottak otthon, hogyan készültek a barkács munkák, és a vers tanulás eredményét, a szavakat is megosztották velünk. Mi is üzentünk a gyermekeknek: az óvoda ablakába kiírtuk nagy betűkkel, hogy

HIÁNYOZTOK!

Az egyházi óvodahálózaton belül volt olyan gyakorlat, amit tőlünk vettek át.

A MEE Oktatási Osztályának Vezetője és Munkatársai heti rendszerességgel telefonos „Discord” körkapcsolást indítottak az intézményvezetők felé, melyben a tájékoztatás mellett a felmerülő kérdéseinkre is megkaphattuk a választ. Írásban is kérhettünk segítséget. Jó ehhez a közösséghez tartozni, hiszen ebben a nehéz krízis helyzetben is, ahol sok bizonytalanság volt, a megoldásban ott voltak mellettünk. Egymást segítettük tapasztalati úton szerzett ötletekkel, tanácsokkal, de közben alkalmazkodva a kormányrendeletekhez. Főként a digitális fogalmazványokban, plakátokban, videó felvételekben, képanyagokban ötletelgettünk, de „úttörők” voltunk a szülők felé készített ötlettárakban is.

Ez a vilájárvány kell, hogy előhozza a nem élőhitű családokból is az Istenhez tartozás fontosságát, a spirituális érzékenység erősödését, hogy ebben a helyzetben van kihez fordulnunk, fohászodnunk. Ezért a keresztyén nevelés anyagát is minden héten átküldtük, amelyet nem a pedagógus adott tovább az ovisoknak, hanem a szülő ismertette meg gyermekével a keresztyén történetet, amivel az ő keresztyén identitásuk is fejlődött és ismereteik bővültek. Ez mindenképpen kapaszkodót jelent ebben a lelki traumával terhelt helyzetben.

Kapcsolattartás a Kollégákkal

Heti rendszerességgel konferenciabeszélgetésben egyeztettük a Kollégákkal a változásokat és a feladatokat...tehát nem találkoztunk személyesen.

Hiszen: „MARADJ OTTHON!” volt...

Egy-egy videó felvétel készítésére jöttünk csak össze az intézményben, melyet a Vadkert Kábel TV készített. Mesét adtunk elő bábozással, barkács tevékenységeket ajánlottunk a gyermekeknek, „főzőcskéztünk” és Anyák Napján köszöntöttük az Édesanyákat, Nagymamákat.

Minden héten ötleteltünk a következő hétre az említett ÖTLETTARRAL, mely minden óvodai területre kiterjedt. Ezt „home office”-ban végeztük, de most lehetőség volt a különböző óvodai dokumentumok átolvasására, módosítására, kiegészítésére, azaz felülvizsgálatára is. Sokat ötletelgettünk, heti szinten kis videókat „gyártottunk” az Evangélikus Egyházi Óvoda Facebook oldalunkra, hogy ezáltal is hírt adjunk magunkról az óvodai nagy családunknak, de cél volt az is, hogy megismerjenek bennünket mások is, kapjanak egy-egy életképet az óvodai mindennapjainkból. Leltároztunk, fertőtlenítettünk és takarítottunk az intézményben, és ha kellett rendszereztünk. A MEE Eszköz pályázatán nyert támogatás udvarrendezési projektjét is terveztük, de a régi ovi épületben is szelektáltunk, összepakoltunk. Megszerveztük a beiratkozást, és gondolkodunk az új tanév beindításáról, annak feladatairól.

A **ballagás** sem maradt el, hiszen szerettük volna mindenképpen valamilyen módon emlékeztetessé tenni a nagyok elköszönését, iskola kezdését. Igazán meghittre és egyedire sikeredett ez a rendhagyó ballagás: PPT vetítéssel, zenei szolgálattal és öko-lufi eregetéssel egybekötve. Az **ismerkedési játszónap**, a nagycsoportosok **bent alvása** augusztus utolsó hetében kerül majd megszervezésre. Tehát nem unatkozunk és nem unatkoztunk.

Ami mindenképp dicséretes, hogy minden kolléga nagyon fegyelmezetten viselte a terheket és alázattal tette a dolgát...ezt a közösség vezetőjeként írom, és ezt jó volt megtapasztalni ebben a nehézségben.

Húsvéti látogatás

Húsvét ünnepének hetében, azaz Nagyhéten, videó bejelentkezéssel tudatták az óvónők a gyermekekkel, hogy „útra készen állnak, és indulnak a nyuszik”, apró ajándékokat beakasztva a családi házak kapujára.

Ezzel is betartva az egészségügyi szabályokat, amelyeket a rendelet meghatároz. Nagy sikere volt ennek a húsvéti nyuszi járásnak.

Hogyan tovább?

Sok a feladat, hiszen át kell tekintenünk és dolgoznunk az intézményi dokumentumokat, de továbbra is gondolkodnunk kell a szülők online kapcsolatának folytatásáról, hogy ezzel is biztosítani tudjuk a gyermekek fejlesztését. (Egy esetleges 2. hullám esetén.)

Bizonytalanság van...de egy biztos: ez a nyár nem a nyaralásokról, kirándulásokról szól...sem a szülőknek, sem a pedagógusoknak! Mi erre készülünk.

A napi " munka" rutin nagyon fontos, ezt már gyermekkorban kell kialakítani. Erre jó indítás az óvoda.

Ez most rendkívül különleges helyzet....történelmi...

Átírja az eddigi szokásrendszerünket, akár óvodait, akár otthonit.

Eddig az óvoda épített az szülői ház szokásrendjére. Most egy kicsit megfordult a rend. Kaptunk olyan megható videó felvételeket, ahol a gyermekek imára kulcsolt kézzel ülnek az asztalnál étkezés előtt...és tanítják szüleiket az óvodai szokásrendre.

Ez is megerősít bennünket abban, hogy szülői háttér és óvodai rend – egymás nélkül nem valósulhat meg. Csak összehangoltan működőképes.

Szülői adománynak köszönhetően fóliasátrat állítottunk fel az óvoda udvarában, melybe közösen a gyermekekkel fűszernövényeket palántáztunk. Óvónői irányítással együtt ápolgatjuk, nevelgetjük, hogy augusztus végén a megtermelt javakból **paradicsom – party-t** rendezhessünk! Életre és munkára nevelünk ezzel...

Summázva:

Nehezen éltük meg a karantén napokat.: nem volt ovi, nem volt gyerekzsivaj... pedig 26 éve élek ebben, azaz 36 éve a pályán.

Félelmetes volt. Sok anomáliát éltünk meg az elmúlt hónapokban: márciusban a virágzó fákat hó lepte le és a gyermekek „hónyuszt” építettek hóember helyett. Mint néhány évvel ezelőtt volt már erre példa...és a mindig zajos, nyüzsgő óvodaudvar kis időre elcsendesedett, a játékok pihentek. Mindannyiunknak hiányoztak a gyerekek....a sok apró kedves szempár, az ölelő kezeccskék, a becézgető szavak, szeretet mondatok.

Kényszer szünet volt...

Az elmúlt időszak a magunkba tekintés, újratervezés volt úgy, hogy közben nem lehetett csüggedni, feladni. Az egyszerű szabályokat be kellett tartanunk, hogy visszakapjuk mindazt, ami elveszett...mindezt kellő **alázattal**, amelyre tanított bennünket ez a helyzet.

Mi addig is a megoldásokat kerestük, alkalmazkodva a megváltozott körülményekhez és az új életformához. Tudva azt, hogy mindez most valamiért történik/történt.

Fogalmazhatnék úgy is, hogy ez a helyzet jó TANÍTÓMESTER volt.

Soltvadkert, 2020. 07.10.

Hachbold Éva
Evangélikus Egyházi Óvoda – Soltvadkert